

[Finansministeren.]

fald ikke fortolkes så snævert, at de afskærer lovgivningsmagten fra at gennemføre rent lønningsmæssige ændringer, som udviklingen gør ønskelige og rimelige, uden at det skal smitte af på pensionisterne. Jeg må derfor stadig være af den opfattelse, at den enighed, som det lykkedes at skabe mellem de 4 organisationer om det af mig fremsatte lovforslag, er et rimeligt grundlag for forslaget uændrede gennemførelse.

Når det ærede medlem hr. Baagø spørger mig så præcist, om dette lovforslags gennemførelse nu er ensbetydende med, at tjenestemændenes krav er afskrevet ved dette forlig, ved jeg ærlig talt ikke, hvad det ærede medlem sigter til. Hvis det ærede medlem sigter til de krav, som tjenestemændene har haft inden for den 2-årige periode, for hvilken overenskomsten eller lønrammen gjaldt, er det naturligvis rigtigt, at så er kravene afskrevet, så har man affundet sig med og er enig i, at der ikke røres ved tjenestemandslønforholdene inden for denne periode. At det også skulle være ensbetydende med, at tjenestemændene eller jeg eller en kommende finansminister skulle have afskrevet noget som helst, når denne periode er udløbet, er naturligvis helt forkert. Det må naturligvis være sådan, at når de nye lønforhold pr. 1. april 1963 skal forhandles, står begge parter frit, og så må man forhandle ud fra de forhold og forudsætninger, der foreligger til den tid.

Kaj Andresen: Efter den højtærede finansministers udførlige besvarelse kan jeg for så vidt fatte mig kort. Ordførerne, ikke mindst det ærede medlem hr. Baagø, har kredset meget omkring de 40 overenskomstportioner fra i fjor, og man har drøftet, om de var tilstrækkelige eller ikke tilstrækkelige. Jeg synes, det er rimeligt at understrege, at de to partier har stemt for de 40 portioner i finansudvalget i fjor, og dermed har de — ligesom de andre partier her i folketinget — medansvar derfor.

Den højtærede finansministers bemærkninger om stedtillæg blev af det ærede medlem hr. Baagø betegnet på en sådan måde, at man fik det indtryk, at denne ændring ville ryste hele lønsystemet, og at man ville vende tilbage til nivelleringen. Der er imidlertid også tale om en anden

nivellering her, nemlig mellem de forskellige grupper af stedtillægsområder, som netop er blevet nivelleret gennem de seneste års udvikling, hvorefter disse stedtillæg udgør en stadig mindre del af lønnen.

Det ærede medlem hr. Viggo Hauch fremhævede, at jeg særlig skulle have valgt gruppe a til en sammenligning mellem det ændringsforslag, der er stillet af venstre og de konservative, og ministerens forslag. Jeg nævnedede ikke alene gruppe a, og jeg kan nævne både a, b og c. Når jeg nævner disse grupper, skyldes det ganske simpelt, at af de ca. 89 000 tjenestemænd udgør disse 3 grupper 63 000, altså langt den største part. Det er derfor først og fremmest dem, der føler dette lovforslags virkninger.

Det ærede medlem hr. Viggo Hauch spurgte i forbindelse med et citat af den tidligere finansminister Thorkil Kristensens udtalelser i 1951-52, om hans forslag var af principiel karakter. Nu ved jeg ikke, hvor meget det ærede medlem lægger i ordet principiel, men forslaget i 1951-52 gik jo ud på, at der foruden en række almindelige løntillæg skulle ydes et nyt særligt løntillæg netop til imødegåelse af nivelleringen, der havde fundet sted fra 1946. Det ærede medlem var tilsyneladende glad for, at jeg citerede hr. Thorkil Kristensen, og hævdede at være enig heri. Jeg håber også, at det ærede medlem er enig i den udtalelse, hr. Thorkil Kristensen fremsatte, da et æret medlem under samme forhandling havde udtalt ønske om visse forbedringer i forhold til det opnåede forlig. Hr. Thorkil Kristensen udtalte ifølge folketingets forhandlinger 1951-52 sp. 4168:

„Jeg går ud fra, at det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp er enig med mig i, at forhandlingsretten bliver af en tvivlsom karakter, hvis vi kommer ud for en overbudspolitik her i rigsdagen. Man skal være meget varsom med at pille ved det forlig, som tjenestemændenes organisationer har ment at kunne slutte sig til.“

Viggo Hauch: Til det ærede medlem hr. Kaj Andresen kan jeg sige, at jeg tilslutter mig også de bemærkninger, som han nu citerede af daværende finansminister Thorkil Kristensen. Jeg beder det ærede medlem lægge mærke til, at den daværende finansminister talte om overbudspolitik i rigs-